

χείλη του, δίκαιον ἦτο καὶ ὕστερα ἀπὸ τὸν θάνατόν του νὰ λάβῃ καὶ αὐτὴ μερίδιον ἀπὸ τὰ μεγαλοτίμητα λείψανά του. Ἡ Πατρίδα του τὸ Μισολόγγι σφιχταγκαλιάζει, ὡς σύμβολον τῆς ἀγάπης του, τὸν πνευμονά του· δέξου καὶ σὺ, γλυκύτατε καρπὲ τῆς καρδίας τοῦ ἀποθανόντος, δέξου τὸ πτώμά του· τὴν καρδίαν του, τὰ ἐντόσθιά του, σοῦ τὰ ξεπροβοδεῖ ἡ Ἑλλάς ὅλη μαυροφρεμένη, ὅλη ἀπαρηγόρητη· σοῦ τὰ ξεπροβοδεῖ μὲ ὄλην τὴν ἐκκλησιαστικὴν, τὴν πολιτικὴν καὶ στρατιωτικὴν τιμὴν καὶ παράταξιν, καὶ μὲ ὄλον τὸ πλῆθος τῶν συμπολιτῶν του Μισολογγιτῶν καὶ ὁμογενῶν του Ἑλλήνων· σοῦ τὰ ξεπροβοδεῖ στεφανωμένα μὲ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς, παρηγορημένα μὲ τὰ δάκρυά της, συνοδευμένα μὲ ταῖς θεόδεκταις εὐχαῖς καὶ εὐλογίαις τοῦ Πανιερωτάτου μας Ἀρχιεπισκόπου τοῦ ἀληθινοῦ ζηλωτοῦ τῆς ἐλευθερίας τοῦ Γένους, Κυρίου Πορφύρου, τοῦ φιλοπάτριδος ἀγίου ἐπισκόπου κυρ Ἰωσήφ, καὶ ὄλου τοῦ κλήρου. Μάθε, εὐγενέστατη κόρη, μάθε ὅτι στρατηγοὶ τὰ ἐδάσταξαν εἰς τοὺς ὤμους τους, καὶ τὰ ἔφεραν εἰς τὴν ἐκκλησίαν· χιλιάδες Ἑλληνες στρατιῶται ἐσκέπαζαν τὰ δεξιά καὶ ἀριστερά μέρη τοῦ δρόμου, ἔθεν τὰ ἐδιάβαιναν, καὶ τὰ στόματα τῶν τουφεκιῶν ὅπου ἐκατάφαγαν τόσους καὶ τόσους τυράννους ἦταν ὅλα γυρμένα κατὰ τὴν γῆν, ὡσάν νὰ ἤθελαν νὰ πολεμήσουν καὶ αὐτὴν τὴν γῆν, ὅπου τοὺς ἄραξε τὸν εἰλικρινῆ φίλον τους· ὅλα αὐτὰ τὰ πλῆθη τῶν στρατιωτῶν μὲ τὸ σπαθὶ τούτην τὴν στιγμήν εἰς τὴν μέσσην, μὲ τὸ τουφέκι εἰς τὸν ὦμον, καὶ ἔτοιμοι νὰ ἐκστρατεύσουν ἐναντίον τοῦ ἀσπόνδου ἐχθροῦ τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ Ἀνθρώπου, περικυκλόνου τὸ νεκρικόν του κρεβάτι, καὶ δριμύζονται ἐπάνω εἰς αὐτὸ νὰ μὴ λησμονήσουν ποτὲ ταῖς θυσίαις τοῦ πατρὸς σου, καὶ ποτὲ νὰ μὴν ἀφήσουν νὰ πατηθῇ ἀπὸ βάρβαρον καὶ τυραννικὸν ποδάρι ὁ τόπος, εἰς τὸν ὅποιον εὐρίσκονται ἀπομεινάριά του. Χιλιάδες στόματα χριστιανικὰ ἀνοίγονται αὐτὴν τὴν στιγμήν, καὶ ὁ Ναὸς τοῦ Ὑψίστου Θεοῦ τῶν χριστιανῶν ἀντιβοᾷ ὅλος ὕμνους, ὅλος ἱεσσίας, διὰ νὰ κατευοδωθοῦν τὰ σεβάσματα λείψανά του εἰς τὴν πατρικὴν του γῆν, καὶ νὰ ἀναπαυθῇ ἡ ψυχὴ του ὅπου οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

* * *

Ἐὰ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ποιητοῦ

ἐκδοθέντα διατάγματα ὑπὸ τῶν ἐλληνικῶν ἀρχῶν.

Ἡ μὲν ἐπιτόπιος διοίκησις τοῦ Μεσολογγίου ἐξέδωκε τὴν ἀκόλουθον διαταγὴν·

α' Ἀριθ. 1185.

Προσωρινὴ διοίκησις τῆς Ἑλλάδος.

Αἱ παροῦσαι χαρμόσυνοι ἡμεῖς αἰ ἐγειναν δι' ὅλους ἡμᾶς ἡμέραι πένθους

Ὁ Ἀδρῆ Νόελ Βυρῶν ἐπέραςε σήμερον εἰς τὴν ἄλλην ζωὴν, περὶ τὰς ἑνδεκα ὥρας τὸ ἑσπέρας

μετὰ μίαν ἀσθένειαν φλογιστικοῦ ρευματικοῦ 10 ἡμερῶν.

Καὶ πρὶν ἀκόμη χωρισθῇ ἡ ψυχὴ ἀπὸ τοῦ σώματος, ἡ κοινὴ κατῆφει εἶλεγεν ὅσην θλιψὴν ἠσπένετο ἡ καρδία ὄλων, καὶ ὄλοι μικροὶ καὶ μεγάλοι, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, νικημένοι ἀπὸ τὴν θλιψὴν, ἐλησμονήσατε τὸ Πάσχα.

Ἡ στέρησις αὐτοῦ τοῦ λαμπροῦ ὑποκειμένου εἶναι βέβαια πολλὰ αἰσθαντικὴ δι' ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ἀλλ' εἶναι πολὺ περισσότερον ἀξιοθρήνητος δι' αὐτὴν τὴν πόλιν, τὴν ὅποιαν ἠγάπησε διαφερόντως, καὶ εἰς αὐτὴν ἐπολιτογραφήθη, καὶ ἀπόφασιν σταθερὰν εἶχεν, ἂν τὸ ἔφερεν ἡ περίστασις, νὰ γίνῃ καὶ προσωπικῶς συμμετέχων τῶν κινδύνων τῆς.

Καθ' ἕνας βλέπει ἐμπρὸς του τὰς πλουσίας πρὸς τὸ κοινὸν εὐεργεσίας του, καὶ μήτε ἔπαυσε, μήτε παύει κανεὶς, μὲ εὐγνώμονα καὶ ἀληθινὴν φωνὴν νὰ τὴν ὀνομάζῃ εὐεργέτην.

Ἔως οὗ νὰ γνωστοποιηθοῦν αἱ διαταγαὶ τῆς ἐθνικῆς Διοικήσεως περὶ αὐτοῦ τοῦ πολυθρηνητοῦ συμβάντος.

Δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθ. 314 καὶ ἡμ. 15 Ὁκτωβ. θεσπίσματος τοῦ Βουλευτικοῦ σώματος,

Διατάγματα

α) Αὔριον, μόλις ἀνατείλῃ ὁ ἥλιος, νὰ πέσουν ἀπὸ τὸ μεγάλο κανονοστάσιον τοῦ τείχους αὐτῆς τῆς πόλεως 37 κανονιαῖς (μία τὸ κάθε λεπτὸν) κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν χρόνων τῆς ζωῆς τοῦ ἀποθανόντος.

β) Ὅλα τὰ κοινὰ ὑπουργεῖα, διὰ τρεῖς ἡμέρας, κατὰ συνέχειαν, νὰ κλειστοῦν ἐμπεριεχομένων καὶ τῶν κριτηρίων.

γ) Νὰ κλειστοῦν ὅλα τὰ ἐργαστήρια, ἐκτὸς ἐκεῖνων ὅπου πωλοῦνται τροφικὰ καὶ ἱατρικὰ· καὶ νὰ λείψουν τὰ μουσικὰ παιγνίδια, οἱ συνειθισμένοι εἰς αὐτὰς τὰς ἡμέρας χοροὶ, νὰ παύσουν τὰ φαγοπότια εἰς τὰ κρασοπωλεῖα, καὶ κάθε ἄλλο εἶδος κοινῶν ξερηντώματος.

δ) Νὰ γίνῃ 21 ἡμέρας γενικὴ πενθηροφία.

ε) Νὰ γενοῦν ἐπικήδειοι δεήσεις εἰς ὅλας τὰς ἐκκλησίας.

Ἐν Μεσολογγίῳ τὴν 7 Ἀπριλίῳ 1824.

(Γ. Σ.) Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Γεώργιος Πραΐδης.

Ἡ δὲ κεντρικὴ Προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος ἐξέδωκε τὴν ἀκόλουθον·

Προσωρινὴ Διοίκησις τῆς Ἑλλάδος

Τὸ ἐκτελεστικὸν σῶμα.

Ὁ Ἀδρῆ Νόελ Βύρων κατὰ τὴν 7 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς παύσας τοῦ νὰ περιπατῇ τὸ ὅποιον ἠγάπησε πρὸ ἑτῶν Ἑλληνικῶν ἑδαφῶν μετῆλθεν εἰς τὰς αἰωνίους μονάς, ἀφήσας λύπην ἀπαρηγόρητον εἰς τὰς Ἑλληνικὰς καρδίας. Ἡ Ἑλλάς διὰ